

KREDARICA

BILTEN DRUŠTVA SLOVENCEV V NOVEM SADU

ISSN 1821-1070

Letnik XX. št. 79-80 E-mail: pisarna@kredarica.org Novi Sad, julij-december 2020

VIII. DNEVI SLOVENSKE KULTURE DS KREDARICA V ČASU COVID-19

Foto: Đorđe Veselinov

SPREJEM PRI VELEPOSLANIKU

V sredo 14. oktobra 2020 se je predsednica Upravnega odbora Društva Slovencev Kredarica, Elza Ajduković, udeležila sprejema v rezidenci veleposlanika Republike Slovenije v Beogradu, Damjana Berganta. Na sprejemu so bili tudi ostali predstavniki slovenskih društev v Srbiji. Veleposlanik Damjan Bergant, ki je pred kratkim začel z delom na Veleposlaništvu Republike Slovenije, je pozdravil prisotne in opisal svoje delo in obljubil, da bo kljub aktualnim razme-

ram v zvezi s pandemijo covid-19 in ko bodo razmere dopuščale obiskal vsa slovenska društva in se seznanil z delovanjem le teh ali s aktualno problematiko, ki zadeva njegovo pristojnost. Predstavniki društev so opisali svoja društva in delovanje, potem pa je sledil sproščen pogovor. Predstavnica DS Kredarica je poudarila velik pomen sodelovanja s slovenskimi inštitucijami v Sloveniji in Srbiji in se zahvalila za vsestransko pomoč pri delovanju društva.

VPIS V POSEBNI IMENIK SLOVENSKE NARODNE MANJŠINE V SRBIJI

Zakon o nacionalnih svetih narodnih manjšin v Republiki Srbiji iz leta 2009 omogoča vpis v Posebni volilni imenik slovenske narodne manjšine v Srbiji. Obrazec za vpis lahko prevzamete na [zah-tev_pbs_upis_slovenacki](#).

Na podlagi Zakona o varovanju osebnih podatkov, ki velja od 1. 1. 2009, lahko izpolnjen obrazec za vpis v posebni volilni imenik osebno dostavite pristojni občinski upravi, kjer imate prijavljeno prebivališče – ob predložitvi osebne izkaznice ali pa ga skupaj s fotokopijo osebne izkaznice pošlje-

te priporočeno na naslov vaše pristojne občinske uprave. Pristojna občinska uprava bo na vaš naslov v 15 dneh poslala Odločbo o vpisu v posebni volilni imenik.

Vpis v posebni volilni imenik je oproščen plačila administrativnih stroškov. Z vpisom v posebni volilni imenik se ne izgubijo druge volilne pravice. Z Odločbo o vpisu v posebni volilni imenik slovenske narodne manjšine se pridobi pravica do udeležbe na neposrednih volitvah Slovenskega nacionalnega sveta.

VIII. DNEVI SLOVENSKE KULTURE

V organizaciji Društva Slovencev Kredarica je novembra potekala večdnevna manifestacija VIII. Dnevi slovenske kulture. Zaradi aktualnih razmer in ukrepov v zvezi z omejevanjem okužbe z virusom covid-19, so prireditve potekale tri vikende z omejenim številom udeležencev. Društvo neguje slovenski jezik in kulturo z gostovanji in nastopi slovenskih društev iz Srbije, sosednjih držav, Slovenije in zamejstva. Letos so na žalost program pripravili samo učenci in člani DS Kredarica. Program je bil predvajan v živo za vse, ki so minula leta v velikem številu spremljali prireditve, letos so pa zaradi prepovedi zbiranja morali ostati doma. Na veliko žalost je bil tradicionalni koncert v Sinagogi odpovedan.

V petek, 16. 10. 2020 je bil v dvorani Tribina mladih v Kulturnem centru Novi Sad dramski večer *Ob jemi morje*. Na programu prireditve je bil igrokaz s promocijo knjige za otroke *Galeb*. Sodelovali so: Marija Lovrić, avtorica knjige in učenci DPS pod mentorstvom učiteljice slovenskega jezika Rut Zlobec, ki poučuje slovenski jezik, kulturo in tradicijo v DS Kredarica.

V uvodnih besedah je predsednica UO Elza Ajduković pozdravila prisotne in se zahvalila vsem, ki že leta podpirajo dejavnosti društva. Potem je sledil kulturni program, na katerem so najprej pesmico *Barčica po morju plava* zapeli najmlajši učenci. Učenca Lidija in Matej sta se pogovarjala z avtorico Marijo

Društvo Slovencev KREDARICA Novi Sad
Vas vabi na prireditev

VIII. DNEVI SLOVENSKE KULTURE 2020

13. - 20. 11. 2020

Petek, 13. 11. 2020 DS Kredarica, Apolo center, Trg slobode 3 Ob 17. uri – MARTINOVANJE v sliki, pesmi in besedi Sodelujejo: odrasli učenci DPS Kulturni centar Novi Sad, Katolička porta 5, Tribina mladih Ob 18. uri – XVII. VEČER SLOVENSKE PESMI IN POEZIJE Slavnostna otvoritev in podelitev nagrad udeležencem literarnega natečaja „Takrat smo bili otroci, ki smo imeli sonce v očeh“ ob 70-letnici smrti Prežihovega Voranca Sodelujejo: avtorji besedil na literarnem natečaju in učenci dopolnilnega pouka slovenskega jezika DS Kredarica Apolo center, Trg slobode 3 Ob 19. uri – GLASBENA DELAVNICA „Rastemo in pojemo, pojemo in rastemo“ Sodelujejo: najmlajši učenci ter „Bane in njegova leteča kitara“ (petje pesmi v slovenščini, priprava na snemanje zgoščenke)	Sobota, 14. 11. 2020 DS Kredarica, Apolo center, Trg slobode 3 Ob 10. uri – LIKOVNA DELAVNICA sodelovanje na natečaju Slovenske konference SSK Ob 11. uri – LITERARNA ČAJANKA z ogledom dokumentarnega filma o slovenskem pisatelju Prežihovem Vorancu „Doberdob – roman upornika“ Petek, 20. 11. 2020 DS Kredarica Apolo center, Trg slobode 3 Ob 18.30 uri – 10. TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK slovenski projekt za otroke in starše Projekt so podprli: Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, Mestna uprava za kulturo Mesto Novi Sad, Kulturni center Novi Sad, Glasbena mladina Novi Sad
---	---

Lovrić o knjigi. Mlajši učenci so na likovni delavnici narisali risbe za morske uganke in jih predstavili. Vse smo uganili! Starejši učenci so izvedli recital *Prisluhni školjki* iz istoimenega filma, potem pa so v spomin na mladinsko knjigo Toneta Seliškarja *Bratovščina Sinjega galeba* recitali naslovno pesem iz knjige. Lidija je na koncu pogovora še čestitala Mariji Lovrić za prejeto nagrado na natečaju *Šinkovčevi dnevi poezije*, ki poteka v Idriji, Marija pa je recitala nagrajeno pesem *Objemi morje*, ki prav tako govori o morju. Na koncu so najmlajši učenci zaključili prireditev s pesmijo *Mali mornarček*.

V petek, 13. 11. 2020 je bilo v prostorih DS Kredarica *Martinovanje v sliki, pesmi in besedi*, kjer so prisotni spoznali navade Slovencev ob praznovanju sv. Martina 11. novembra. Sledila je prireditev XVII. Večer slovenske pesmi in poezije v dvorani Tribina

mladih, Kulturni centar Novi Sad.

Predsednik DS Kredarica je slavnostno otvoril prireditev in dodal:

Dragi člani in prijatelji, dobrodošli na sedemnajsti Večer slovenske pesmi in poezije v okviru manifestacije osmi Dnevi slovenske kulture v organizaciji Društva Slovencev Kredarica. Društvo Slovencev Kredarica z organizacijo kulturnih manifestacij že vrsto let pri-

speva k negovanju in promociji slovenske kulture. Od nastanka do danes, se je na večeru slovenske pesmi in poezije zvrstilo veliko pevskih in gledaliških skupin, literarnih društev, pevcev, literatov in učencev dopolnilnega pouka slovenščine iz vseh slovenskih društev: od Srbije, Slovenije, Hrvaške, Bosne in Hercegovine do Madžarske in Italije. Nocojšnjo otvoritev in kulturni program predvajamo v živo iz dvorane Tribina mladih v Kulturnem centru Novega Sada. Na manifestaciji so letos prvič z nami samo naši domači učenci iz Kredarice, program pa zaradi ukrepov v času pandemije covid-19 poteka v manjšem obsegu. Veliko je o pandemiji že povedano, mi pa lahko samo upamo, da se bomo naslednje leto ponovno družili brez omejitev. Pozdrave so nam poslali vsi, ki bi letos morali biti tukaj z nami, pa tudi mnogi, ki so sodelovali na naši prireditvi. Med njimi je tudi Janez Kerin, ki smo ga spoznali, ko je prišel v Kredarico z ekipo iz Krškega in Brežic ob 500-letnici reformacije, potem je bil tu še kot igralec v predstavi Pica, da te kap, organiziral pa je tudi naše gostovanje v Leskovcu pri Krškem. Zdaj je predsednik Zveze kulturnih društev Slovenije.

Po FB nam sporoča: Spoštovani, želim vam uspešno in prijetno praznovanje v okviru Dnevov slovenske kulture. Spremljam vaše delo, ki je lahko mnogim za vzgled.

Potem se je nadaljeval kulturni program posvečen 70. obletnici smrti Prežihova Voranca, slovenskega pisatelja, po rodu s Koroške. Najprej so prisotne najmlajši učenci dopolnilnega pouka slovenskega jezika z ljudsko pesmijo *Po Koroškem, po Kranjskem odpe-ljali na Koroško*, starejši osnovnošolci in srednješolci pa so predstavili zanimivosti o pisatelju z naslovom *Kdo je bil Prežihov Voranc?* V Vorančevem letu je DS Kredarica organiziralo tretji literarni natečaj s cita-tom iz črtice *Tri pisanke: Takrat smo bili otroci, ki smo imeli sonce v očeh*. Na natečaju je sodelovalo 10 članov in učencev slovenskih društev v Srbiji. Po mnenju strokovne komisije, je natečaj kljub razmeram v zvezi s pandemijo covid-19 uspel in ga je treba nadaljevati v prihodnje, saj vzpodbuja negovanje slovenskega je-

zika v pisni obliki, kar je še posebno pomembno pri Slovencih izven domovine. Pred razglasitvijo rezul-tatov natečaja so najmlajši učenci dopolnilnega po-uka slovenščine povedali, kako razumejo Vorančev citat: *Takrat smo bili otroci, ki smo imeli sonce v očeh*. Potem je bila razglasitev rezultatov natečaja in sicer: prvo mesto si delita Ksenija Golubović, članica DS Kredarica s pesmijo *Dobri stari časi* in Dimitrije Đu-ričin, član Društva Slovencev Planika iz Zrenjanina z zgodbo *Na vasi*. Drugo mesto je osvojila Jasna Karta-lović, članica Društva Slovencev Kredarica z zgodbo

Naročje polno piščancev, tretje mesto pa je osvojila Ta-tjana Zagoričnik, članica Društva Slovencev Kredari-

ca z zgodbo *Igra*. Odlomke iz nagrajenih besedil so brali učenci dopolnilnega pouka slovenščine Zdenka Maletin, Snežana Miladinović in Marjeta Pižurica ter nagrajenka Jasna Kartalović. Svojo pesem je prebrala tudi Marija Lovrić, letošnja nagrajenka Šinkovčevih dnevov poezije. Čestitke in zahvala za sodelovanje vsem avtorjem. Posebna zahvala strokovni komisiji in učiteljem dopolnilnega pouka, ki so pomagali pri zasnovi natečaja ter učencem v okviru pouka predsta-vili Vorančevo ustvarjanje in jim pomagali pri bese-dilih. Besedila vseh avtorjev so objavljena v Biltenu Kredarica št. 77-78. Tudi mlajša učenca dopolnilnega pouka slovenščine, Anthea Guljaš in David Konecky, ki sta čez poletje redno brala slovenske in srbske knji-ge, sta si zaslužila slovensko nagrado za POLETAV-CE – poletne bralce. Naj bo ta nagrada spodbuda k branju slovenskih knjig tudi ostalim učencem. Sledila je podelitev nagrad in priznanj in zahvala vsem, ki so podprli organizacijo manifestacije. Po končanem programu je v prostorih DS Kredarica sledila Glas-bena delavnica – *Rastemo pojemo, pojemo rastemo* za najmlajše učence. Sodeloval je *Bane in njegova le-teča kitara* s petjem pesmi v slovenščini in pripravo na snemanje zgoščenke v projektu *Rastemo pojemo, pojemo rastemo*, ki se izvaja s strokovno pomočjo tu-kajšnjega glasbenika in kantavtorja Branimirja Ro-sića. Glasbena delavnica se je začela ob Pustu in se je zaključila ob Miklavžu. Namen glasbene delavnice je, da se mlajši učenci v društvu ob druženju in petju za-bavajo in učijo vrednot, ki so pomembne za ohranja-nje slovenskega jezika, kulture in tradicije na način, ki je prilagojen njihovi dobi in zanimanju.

V soboto, 14. novembra 2020 je bila v prostorih DS Kredarica likovna delavnica za sodelovanje na na-tečaju *Slovenske konference SSK in literarna čajanka* z ogledom dokumentarnega filma o slovenskem pisa-telju Prežihovem Vorancu *Doberdob* – roman upor-nika.

V petek, 20. 11. 2020 je v prostorih DS Kredarica učiteljica Rut Zlobec pripravila za člane društva, učence in njihove družine *Tradicionalni slovenski zaj-*

trk, ki vsako leto kot slovenski projekt za otroke in starše predstavlja vrednote slovenskih navad in običajev.

Predsednik DS Kredarica Đorđe Veselinov je ob zaključku večdnevne manifestacije med ostalim povedal: Letos so *VIII. Dnevi slovenske kulture* potekali v drugačni obliki z omejenim številom udeležencev v programu in publiki, upajmo pa da bodo naslednje leto vse prireditve ponovno zasijale v najlepši luči.

Projekt so podprli Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, Mestna uprava za kulturo Mesto Novi Sad, Kulturni center Novi Sad.

Besedilo: Elza Ajduković

Foto: Dalibor Konecky

KREDARČKI POSNELI ZGOŠČENKO

V okviru projekta Rastemo, pojemo – pojemo, rastemo so od februarja do novembra 2020 mlajši učenci z učiteljico dopolnilnega pouka slovenskega jezika, kulture in tradicije Rut Zlobec in novosadskim avtorjem TV in radio oddaj in glasbenikom Branimirjem Rosićem, ki ustvarja otroško in mladinsko obarvano glasbeno tematiko, izvedli glasbene delavnice in na koncu še posneli zgoščenko. Na zgoščenci *Dogodivščine leteče kitare* so pesmi, ki so zabavne in poučne, saj na domiseln način opozarjajo na odnos do narave, spoštovanje različnosti in sočutje do posameznika.

Pesmi so prevedene v slovenski jezik in prirejene za otroške glasove. Razen Rut in Branimirja je na pomoč priskočil tudi član DS Kredarica Zoran Stanković, ki je poskrbel za snemanje, miks in produkcijo, predsednik DS Kredarica Đorđe Veselinov pa je poskrbel za realizacijo in koordinacijo.

Projekt so podprli Mestna uprava za kulturo Novi Sad, Pokrajinski sekretariat za izobraževanje, predpise, upravo in nacionalne manjšine-nacionalne skupnosti ter Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu.

Zahvala vsem!

(NE)VESELI DECEMBER

Društvo Slovencev Kredarica vsako leto obdaruje najmlajše z Miklavževimi darili. Vsako leto sodelujejo učenci in učiteljica dopolnilnega pouka slovenskega jezika, kulture in tradicije Rut Zlobec s kulturnim programom, ki opisuje slovenske običaje ob prihodu Miklavža.

Letos je bila obdaritev drugačna zaradi razmer v zvezi s pandemijo covid-19. Miklavž je poslal darila, otroci in starši pa so jih z nestrpnostjo pričakali in se srečni in zadovoljni zahvalili Miklavžu, da jih tudi v letošnjem tako težkem letu 2020 ni pozabil.

Dragi člani in prijatelji Društva, tudi božična maša v slovenskem jeziku je letos prvič izostala. Vsem vam želimo srečno in zdravo novo leto 2021 z upanjem in samo eno željo, da se bomo v novem letu ponovno družili, saj je druženje za Društvo Slovencev Kredarica osnovni namen in misija.

Ostanite zdravi!

IVAN MIRKOVIĆ, dipl. ekonomist

Mešani pevski zbor Društva Slovencev Kredarica je v svojem trajanju imel neizbežne menjave, o teh smo iz dosedanjih pogovorov z zborovodji in pevci lahko zaključili, da so nekatere odvisne od dirigenta, nekatere pa od pevcev – številnosti, strukture pevcev, priprav...

Veliko dela in veliko ljubezni do petja! Kljub temu pa so člani aktivni še v drugih dejavnostih. Bas Mešanega pevskega zbora Ivan Mirković je izvoljen 2018 za člana Upravnega odbora DS Kredarica. Aktiven je bil tudi v društvu *Srce* in je licencirani turistični vodič. Imam priložnost, da vam ga predstavim.

Ali bi mi, prosim, povedali kaj o sebi?

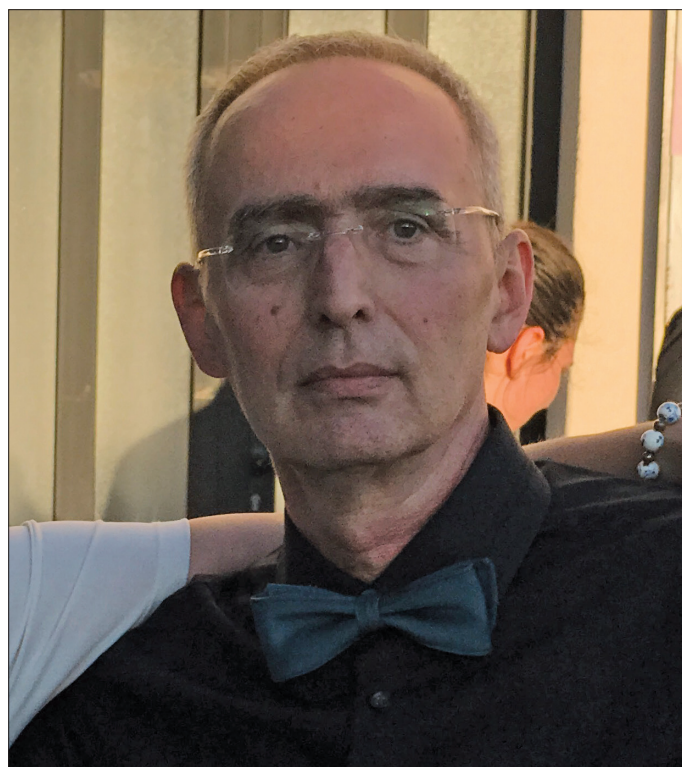
Hvala Vam na tem vprašanju, saj v človeškem bitju ni nič lepšega in slajšega kot govoriti ali pisati o sebi...

Bilo je to v Ljubljani 4. junija 1952, ko sem se rodil kot nezakonski otrok. Rodila me je Smilja Mirković in čez noč postala samohranilka enega otroka v stanovanju na Starem trgu 21 v Ljubljani. Mama je rojena 1926 v vzhodni Bosni kot najstarejši od skupno osem otrok. Med vojno je s 17 leti uspela pobegniti čez Drino v zahodno Srbijo. Na žalost (a morda tudi na srečo), je pred samim koncem vojne zbolela od tifusa in bila poslana v Ljubljano na zdravljenje. Po ozdravitvi je tam končala Srednjo vojno medicinsko šolo in delala v Vojni bolnici v Ljubljani. V Ljubljani sva živela do 1956, potem pa se seliva za Novi Sad. Mama nadaljuje službovanje v Vojni bolnici v Petrovaradinu, se poroča za vojno lice, jaz pa dobim očima. Po par letih se selimo za Subotico. Začenjam hoditi v osnovno šolo v Subotici in po prvem polletju se vsi vračamo v Novi Sad, kjer jaz končujem OŠ *Đorđe Natošević*.

Gimnazijo *Branko Radičević* v Sremskih Karlovcih sem vpisal 1967, po 3 mesecih pa sem se prepisal v Gimnazijo *Jovan Jovanović Zmaj*, končal pa 1971.

Oktobra 1971 vpisujem Ekonomsko fakulteto v Dubrovniku, oddelek pri Zagrebškem vseučilišču. Po opravljenem prvem letniku prehajam na Ekonomsko fakulteto v Beogradu, smer zunanja trgovina, ki sem jo po nekaj letih uspešno končal. Nikakršen trgovec po poklicu, kljub temu uspeh postati dipl. ekonomist, kar je moji materi veliko pomenilo. In Dubrovnik, še bolj pa Beograd, sta bila v sedemdesetih in v začetku osemdesetih velik izziv zame, jaz pa sem to z obema rokama sprejel in koristil. Ko sem še študiral, se je mama ločila in odšla na delo v Afriko za 4 leta.

Na žalost je ona v letu 1984 umrla po dolgi in težki bolezni. To je največja neprežalovana izguba in bolečina v mojem življenju.

Kako je potekalo vaše delo?

Prva zaposlitev – v Kmetijski zadrugi Novi Sad. Precej slabe izkušnje! Vinjak in kava sta se pila že ob šestih zjutraj. Na vso srečo nisem podlegel temu!(?) Kmalu je firma prerasla v AIK Novi Sad (Agro Industrijski Kombinat), delovno organizacijo s 23 TOZD-i in 6000 zaposlenih. V Delovni organizaciji AIK Novi Sad sem bil zadolžen za tovarno *Danubius* in skoraj 6 let delal na izvozu testenin, posebno za Rusijo. Bilo je to naporno delo. Komunikacija s cariniki, železničarji, izvozniki in uvozniki, skladiščniki, sanitarnimi inšpekcijami, bankami. Ne ponovilo se! Edino, kar se je lepega zgodilo, je bilo to, da mi je kot članu Odbora za ameriško-jugoslovansko sodelovanje pri Gospodarski zbornici Jugoslavije uspelo prvič oditi na srečanje v Cavtat, na žalost tudi zadnjič, na katerem je govoril Ante Marković. Po njegovem govoru sem še upal, da se Jugoslavija ne bo razpadla. Moje upanje je bilo kratkotrajno. Po tem so mnoge stvari postale žalostne.

Kot članu ZKJ (kaj pričakovati od nekoga ki je odraščal v vojaški družini!) se je moje življenje gibalo na področju partijskih aktivnosti v Krajevni skupnosti Dunav in postopoma sem vstopil v politične vode. Bil sem delegat v Skupščini mesta Novi Sad, dokler niso začeli polivati in prati ulic z jogurtom na koncu osemdesetih. Kratko obdobje sem bil tudi partijski sekretar v Delovni skupnosti AIK Novi Sad.

Po neprimernem plesanju nekih čudnih ljudi in še bolj čudnih plesov ali kol pod okni pisarn na Bulevar-

ju 23. oktobra, kasneje *Bulevarju oslobodjenja*, sem 1990 dal odpoved na to mesto. Za kazen ostajam brez službe. Tedaj se je končala tudi moja politična kariera. Kratka in neslavna. Sedaj razmišljam o s te distance, je bilo to koristno za moje zdravje. Najbrž moraš imeti „močnejši želodec“ za to. Jaz ga nisem imel. Sprejemam odločitev: nikoli več v nobeno partijo. Politično biti obveščen (vseeno sem jaz tudi politično bitje), toda ne več tudi politično angažiran.

Srečne okoliščine so te, da sem že 5. julija 1990 začel nuditi administrativne in knjigovodstvene storitve za Predstavništvo ameriške firme Protein Technologies International v Novem Sadu. V tem času so se začela odpirati tuja predstavništva, tako da sem „obsluževal“ dve v Novom Sadu in štiri v Beogradu. Najbrž sem bil eden od prvih „frilenserjev“ v Jugoslaviji. A je malo! Bila so to dobra ne cela 3 leta, naporna, toda dinamična, dokler niso prišle sankcije junija 1992. Od šest predstavništev je ostalo samo eno v Novem Sadu, za katero sem delal do odhoda v pokoj 2017.

Vaše vezi s slovenstvom?

Prva vez je ta, da sem rojen u Ljubljani in v njej živel prva štiri leta življenja (pravijo moji prijatelji psihologi da so to najpomembnejša leta v življenju človeškega bitja), da sem se najprej naučil govoriti slovensko, jezik ki danes dokaj dobro razumem, ali ga ne govorim. Ne vem, kako se vrednoti in tolmači

to, da pojem po slovensko, ali se to upošteva? Druga vez je to da sem v jaslicah, v katere sem krenil s 6 meseci, spoznal Nušo Repanšek, ki je ravno takrat začela delati kot mlada negovalka in od takrat postala moja druga mama. Pogosto me je ob koncu tedna peljala (medtem ko je moja mama bila dežurna v bolnici) v Homic blizu Domžal, kjer me je cela njena familija imela rada kot svoje dete. Vez je tudi ta, da sem v sedemdesetih služil vojsko v Ljubljani, po lastni želji. Za vikend, kot tudi vsak vojak – večno lačen, naravnost iz kasarne v Grablovičevo 36, k Nuški na kopanje, dunajske zrezke in seveda, dobro vino. Na žalost je Nuška pred 15 leti umrla, to je druga velika izguba za mene. Jaz sem tudi dandanes v stiku z njenima nečakoma Francem in Marjanom, ki živita v Domžalah.

In še ena vez s Slovenijo, rekel bi najpomembnejša, je ta, da mi je biološki oče Slovenec, imenoval se je Ivan Grobelnik in je včasih delal v gimnaziji v Celju. Bil je ravnatelj šole in predaval filozofijo. Toliko samo vem o njem, saj ga nikoli uradno nisem spoznal.

Lep dogodek v Vašem življenju? DS Kredarica in Vi?

Imel sem lepe dogodke kot tudi slabe. Življenje ne gre vedno po ravni poti. Kot lep dogodek bi lahko navedel enega, ki je na določen način bil tudi uvod v to da postanem član DS Kredarica.

Četrtek, 15. maj 2014. Bilo je srečanje Slovencev na Ribarskem otoku. Slučajno sem videl na reklami, da lahko prisustvujejo tudi oni, ki niso člani Društva. Kupil sem več vstopnic in povabil svoje prijatelje. Bilo je zabavno in čutil sem v tem trenutku, da pripadam ti celi ekipi, čeprav nikogar nisam poznal. Celó sem ta večer osvojil glavno nagrado na tomboli! Celodnevno bivanje (vključujoč nočitev in velnes) v hotelu v novosadskem naselju Telep. Bil je vsesplošni smeh, ko sem vprašal: *Zakaj naj spim v hotelu na Telepu, ko pa imam stanovanje na Podbari?* Naslednje leto sta moški in mešani zbor Društva praznovala svoje jubileje delovanja v Gimnaziji *Jovan Jovanović Zmaj*. Odšel sem na ta koncert in srečal mojo drago prijateljico Katjo Juršič Huzjan, s katero sem še u prejšnjem stoletju osem let pel v Novosadskem mladinskem zboru. To so bili prelepi časi! Ona mi je predlagala, naj se pridružim Društvu Slovencev Kredarica in postanem član zbora. To sem tudi storil oktobra 2015. Čudovito je bilo po 45 letih začeti ponovno resno peti!

Tedaj se je začelo tudi snemanje dokumentarnega filma o Kredarici. Čudoviti film, ki lepo govori o Društvu in njegovih aktivnostih. Prišel sem pravočasno, da „vskočim“ v en kader! To vendarle ostaja za zgodbino! Imel sem srečo!

Po dveh mesecih se je zgodil tudi moj prvi nastup, v cerkvi *Ime Marijino*, za Božič. Bil sem „konsterniran“, bal sem se, da ne naredim napake pri besedah, notah, da slučajno ne „prehitevam“ druge. Bil je to pravi ognjeni krst zame, vendar sem preživel. Najbrž tudi zaradi tega ker nas po vsakem koncertu v prostorih Društva čakajo Ivan Zavrtanik, Đordje, Elza, Jasmina, Rut, Dragan, Ljuba, Milan, Marija, doktor Cvejić in vsi drugi, ki nas bodrijo, čestitajo in nas pohvalijo. Hvala jim! To nam zborovcem veliko pomeni. Zdi se mi, da je v tem tudi ogromen pomen Društva – da izpolnjuje svojo osnovno misijo, a to je občutek pripadnosti.

Kaj bi kot član povedali o repertoarju in delu zbora?

Glede repertoarja, meni je všeč. Raznovrsten je in dinamičen. Ne razmišljam veliko o tem. Za to je zadolžena naša draga in čudovita dirigentka Dunja Huzjan jaz se ne bi v to vmešaval. Naše je, da molčimo in pojemo. Tako sem vsaj jaz razumel. Zboror ni prodajalna lepih želja. Je tako, Dunja?!

Covid-19 je nevaren. Nastopi zborov v živo so prepovedani. Ravno letos je 20. obletnica MePZ. Koliko vas je pandemija prizadela pri delu v zboru?

Na žalost, nas je pandemija pripeljala do tega da že 10 mesecev naše aktivnosti niso v polni kapaciteti. Mislim predvsem na zbor. Prikrajšani smo za več koncertov tukaj ali tudi v Sloveniji. Niso nam mogli priti niti gosti iz Slovenije. Prava je radost in zadovoljstvo ko se srečujemo spoznavamo in veselimo eni drugim in skupnim nastopom. Jaz sem imel to zadovoljstvo, da naše goste, kot licencirani vodič še od leta 1986, vodim na oglede Novega Sada in da uživam v njihovi radosti, da so v našem mestu. Lahko bi veliko pripovedoval o naših gostovanjih v Sloveniji, predvsem pa o gostoljubnosti naših gostiteljev v katerem koli mestu kjer smo gostovali. Posebno pa bo Piran in njihovo Društvo ANBOT ostalo v mojem srcu do konca življenja. Upam, da nam bo naslednje leto bolj naklonjeno in da bomo nadoknadili vse kar je izgubljeno v tem, za vse nas težkem, letu.

Vaša humanitarna angažiranost? Povejte nam nekaj o tem?

Konec 1993, ko je naše življenjsko okolje postalo temačno, sem se priključil kot volonter centru *Srce*. To je Center za dajanje emotivne podpore osebam v krizi in za preprečevanje samomora. Bil je to najlepši del mojega življenja. Veliko sebe sem dal temu delu, ali sem trdno prepričan, da sem veliko več dobil. Predvsem zato, ker sem v tem obdobju šel skozi mnoge delavnice samega centra, tudi skozi druge: avtogeni trening,

asertivno obnašanje in štiriletni tečaj transakcijske analize. Delavnice je izvajal Bojan Pucelj iz Ljubljane. Spoznal sem veliko mladih in pametnih ljudi različnih poklicev. Z nekaterimi sem dolgoletni prijatelj. Imeli smo čudovito komunikacijo s „Samaritani“ iz Italije in Anglije. Vsako leto je bila organizirana izmenjava volonterjev. Naša bivanja pri njih, pa tudi njihova pri nas, so nepozabna. Vseeno pa sem po 12 letih dela ob redni službi začel počasi pešati in potem nehal delati v centru. Da bi si opomogel psihofizično, sem krenil na jogo in intenzivno vadil osem let. In še danes to delam, toda z manj entuzijazma. Postaral sem se!

Kaj pa Vi radi zapojete?

Zbor DS Kredarica v svojem repertoarju ima obilo slovenskih narodnih pesmi kot tudi skladb slovenskih avtorjev. Radi pojemo tudi slovenske popularne pesmi iz sedemdesetih in osemdesetih let prejšnjega stoletja v priredbah za zbor. Vendarle, pa sta meni najljubši dve: *Venček ljudskih* – splet slovenskih narodnih pesmi, ki jih je zbral in priredil za mešani zbor Igor Švara in lepa rodoljubna pesem *Slovenija mati*, ki jo je komponiral Herman Kjuder.

Kaj bi sporočili članom društva?

Bolj srečno novo leto 2021. Da ga živimo v miru, zdravju in radosti in da, magari tudi post festum, proslavimo 20. letnico našega Mešanega pevskega zbora!

Pogovor vodila: **Marija Lovrić**

Foto: **Đorđe Veselinov in Ivan Mirković**

DIPLOMANTA IZ DS KREDARICA

DANIJELA BUĆO

Rojena 31. decembra 1986 v Novem Sadu. Osnovno šolo je obiskovala v OŠ *Dušan Radović* v Novem Sadu, Srednjo kmetijsko šolo smer veterinarski tehnik, pa je končala v Futogu. Potem se je vpisala na Kmetijsko fakulteto v Novem Sadu, Oddelek za agroekonomijo, kjer je diplomirala leta 2020 z oceno 10. Po poklicu je diplomirana agroekonomistka. Trenutno obiskuje tečaj računovodstva, saj je brezposelna in išče službo.

Naslov diplomske naloge: Podpora mladi ruralni populaciji z ukrepi agrarne politike.

Pridobljeni strokovni naziv: Inženirka agroekonomije.

Študijski program: Agroekonomija.

Danijela: Moja babica in dedek sta oba slovenskega porekla, zato sem se od njiju naučila slovenski jezik in kulturo. Dedek živi v Kamniku, kjer sem bila pred nekaj leti in mi je bilo zelo všeč. V Sloveniji imam veliko sorodnikov, ki jih obiščem vsakič, ko grem tja. Zelo rada imam slovenski jezik, glasbo in kulturo. Od leta 2015 sem aktivna članica Društva Slovencev Kredarica v Novem Sadu. Rada hodim vsak ponedeljek v Društvo Slovencev Kredarica na pouk

slovenščine, kjer spoznavam Slovenijo, negujem in utrjujem slovenski jezik in kulturo. Poleg pouka se udeležujem tudi raznih drugih dejavnosti v društvu. Rada gledam slovenske filme in hodim v gledališče na slovenske predstave. Vsako leto grem v Slovenijo na gostovanja s člani slovenskega društva, kjer se družimo z ljudmi iz različnih koncev Slovenije in recitiramo pesmi. Člani pevskega zbora tudi potujejo z nami. Dodiplomski študij sem končala v Srbiji, ne vem pa še, kako naprej, ker še vedno iščem zaposlitev. Mogoče me pot odpelje v Slovenijo na podiplomski študij ali pa najdem službo tam, saj je Slovenija čudovita država in domovina mojih prednikov, kamor se vedno z veseljem vračam.

ALEKSANDAR MATKOVIĆ

Rojen 10. avgusta 1988 v Novem Sadu. Osnovno šolo obiskoval v OŠ *Petefi Šandor* v Novem Sadu, gimnazijo je končal v Sremskih Karlovcih (Karlovačka gimnazija) leta 2007, smer živi jeziki. Leta 2008 se je vpisal na Filozofsko fakulteto v Novem Sadu, Oddelek za filozofijo, kje je potem diplomiral leta 2012 pa takoj leta 2013 magistriral. Podiplomski študij na Znanstvenoraziskovalnem centru Podiplomske šole Slovenske akademije znanosti in umetnosti (ZRC SAZU) v Ljubljani je vpisal leta 2015, na doktorskem študijskem programu 3. stopnje, Primerjalni študij idej in kultur. Njegova mentorja sta bila dr. Peter Kle-

pec in dr. Mladen Dolar. Je prejemnik *Štipendije za mlade talente Dositeja* za leto 2015 in 2016. Leta 2018 je bil prejemnik nemške štipendije DAAD, leta 2019 pa mednarodne Nagrade učenjaka civilne družbe (Civil Society Scholar Award) za doktorsko delo. V letih 2015–2020 je delal na Inštitutu za filozofijo in družbeno teorijo Univerze v Beogradu, od leta 2016 pa je bil tudi koordinator Regionalnega znanstvenega centra v Novem Sadu. Od leta 2020 je zaposlen na Inštitutu za ekonomske vede v Beogradu, na Oddelku za ekonomsko zgodovino in teorijo. Dvakrat je bil gostujoči raziskovalec na univerzi Humboldt v Berlinu: prvič leta 2018 na Inštitutu za filozofijo II, drugič leta 2019 na Oddelku za zgodovino jugovzhodne Evrope. Doktorsko disertacijo na ZRC SAZU je zagovarjal septembra 2020 na temo *Razprave o politični ekonomiji nemškega fašizma v zgodnji Frankfurtski šoli*.

Pridobljeni strokovni naziv: Doktor znanosti.

Študijski program: Primerjalni študij idej in kulture.

Naslov doktorske naloge: Fašistična abstrakcija – o vlogi dela v politični ekonomiji fašizma.

Zaposlitev: Inštitut za ekonomske vede v Beogradu, Oddelek za ekonomsko zgodovino in teorijo.

Aleksandar: Za študij v Sloveniji sem se odločil iz več razlogov: blizu je Srbije in, resnično, pogoji so boljši kot pri nas, teoretično pa sem imel popolno svobodo raziskovanja teme, ki sem si jo zares želel (politična ekonomija fašizma, tj. zgodnje marksistične razprave ki so danes pozabljene). Mentorji so mi zelo pomagali in ker se še vedno učim slovenščino, so mi mentorji dovolili, da sem diplomsko delo napisal v angleščini (upam, da bom v prihodnje izpopolnjeval svojo slovenščino v DS Kredarici!). Sam študij je bil fenomenalen – narava je čudovita in teoretična scena v Ljubljani je precej živahna, kar je pomenilo, da sem si pridobil mednarodne stike, nato pa sem to poglobil z gostovanji v Berlinu. Kasneje sem se na podlagi teme doktorske naloge tudi zaposlil na Inštitutu za ekonomske vede v Beogradu in vendarle uspel nepričakovano spremeniti kariero v smer, v katero sem tudi želel, kljub težkim pogojem v času epidemije v Srbiji.

Ja še to, po dedku sem Slovenec in moji predniki izvirajo iz Gorenjske. (uredn. M. L.)

POPRAVEK

V Biltenu Kredarica št. 77-78 sta v rubriki Akademске novice nastali napaki:
PRAVILNO JE

1. datum rojstva Luka Maletin je 20. 12. 1995
2. Vladka Ajduković je končala OŠ Sonja Marinković.

MEDENA NALOGA

Svetovni dan čebel se obeležuje 20. maja. Pomembno je, da je Slovenija dala Organizaciji združenih narodov pobudo za obeleževanje dneva čebel. Ljudje v Sloveniji se namreč že stoletja ukvarjajo s čebelarstvom in pripravo izdelkov iz medu. Pionir čebelarstva v Sloveniji in prvi učitelj čebelarstva na cesarskem Dunaju je bil Anton Janša, ki je živel v XVIII. stoletju. Kako pomembno je njegovo ime v svetu čebelarstva govori dejstvo, da "Janša pripada vsem čebelarjem sveta". Slovenci so še posebej ponosni na avtohtono slovensko vrsto čebel "kranjsko sivko", ki je po zaslugi gorenjskih čebelarjev zaslovela po vseh celinah.

Kakor reče čebelar: S čebelarstvom se moraš ukvarjati profesionalno. S tem se zelo resno ukvarja preko 7000 članov Čebelarske zveze Slovenije, kolikor jih je bilo v letu 2015. Najpomembnejše je, da čebelarji poleg skrbi za čebelje družine, prenašajo svoje izkušnje tudi na otroke z organiziranjem številnih krožkov in predavanj ter v svoje čebelarske družine sprejemajo nove, mlade člane.

Mirjana Krajnović

Svetovni dan čebel, 20. maj, je razglasila Generalna skupščina OZN leta 2017 na pobudo Slovenije. Ta dan je posvečen ozaveščanju o pomenu čebel in drugih opraševalcev za človekovo življenje, saj čebele same oprašujejo 80% rastlin v naravi, kar pomeni 2/3 hrane. Zakaj je izbran 20. maj? Na ta dan leta 1734, je bil v Breznici rojen slovenski čebelar Anton Janša. On je bil imenovan za učitelja čebelarstva na dvoru cesarice Marije Terezije. Svoje znanje o čebelah je zapisal v dveh knjigah: *Razprava o rojenju čebel* in *Popolni nauk o čebelah*, v nemškem jeziku. Kot velik poznavalec čebel je predlagal nove oblike panjev – s postavitvijo v bloke, potem kranjski način umeščanja panjev v stavbe, čebelnjake, tudi prenašanje panjev na ajdova polja na pašo.

Čebela je simbol slovenske identitete. Znamenita slovenska čebela je tako imenovana kranjska siv-

ka. Tudi panji so tradicionalno poslikani z motivi iz zgodovine in zloženi v čebelnjake, majhne hiške so slovenski izum. Svetovni dan čebel leta 2020 obeležuje kampanja *Ohranimo čebele*, saj so le-te ogrožene v zadnjih desetletjih z boleznijo varoja, tudi zaradi fitofarmacevtskih sredstev za zaščito v poljedelstvu. Dejavnosti vodijo slovenski čebelarji, združeni v Čebelarsko zvezo Slovenije.

Srečen medeni praznik – dan čebel!

Svetlana Momčilović

- Svetovni dan čebel je 20. maja.
- Slovenija je dala Organizaciji združenih narodov pobudo za obeleževanje dneva čebel.
- Anton Janša je bil začetnik modernega čebelarstva in eden najboljših poznavalcev čebel. Bil je tudi učitelj čebelarstva na cesarskem dvoru.
- Slovenska avtohtona čebela je kranjska čebela.

Maja Cvejić

ZNAMENITI SLOVENCİ V BEOGRADU

Iskreno, ko sem si ogledala razstavo *Znameniti Slovenci v Beogradu* nisem vedela za veliko osebnosti – za Slovence, ki so delali, ustvarjali in imeli različne sponje z Beogradom. Izbrala sem Vladislava Ribnikarja, čigar oče je bil Slovenec. Vladislav je diplomiral na Zgodovinsko – filološkem oddelku Filozofske Fakultete Univerze v Beogradu. Potem je magistrski

študij nadaljeval v Franciji v Parizu, na Sorboni, potem pa v Nemčiji v Berlinu. Zavzemal se je za demokracijo in svobodo tiska v Srbiji in je leta 1904 ustanovil dnevnik *Politika*, ki jo pogosto berem še danes. Vesela sem, da sedaj vem za uspešne in pomembne ljudi slovenskega porekla v Beogradu.

Maja Cvejić

VESELI DAN PROSTOVOLJSTVA

Odlični zapisi ob 27. maju – slovenskem Veselem dnevu prostovoljstva (domača naloga)... Hvala!

V osnovni in srednji šoli in zdaj, ko delam, sem sodelovala v različnih prostovoljnih akcijah. Mislim, da to ni dovolj. V spominu mi bo ostala človekoljubna akcija, na kateri sem vodila prireditve. Zbrani denar je bil za otroke s posebnimi potrebami.

Mirjana Krajnović

S prostovoljstvom imam veliko izkušenj. Nekaj časa sem delala v socialni službi, ki je pomagala starejšim. Pomagala sem pri nakupih hrane in pri vsakodnevni opravi. Nekaj let sem pomagala romskim otrokom v vaseh okoli Novega Sada. Napogosteje sem jim skozi zgodbe in igre predstavila pomembne življenjske lekcije. Veliko sem jim pomagala tudi pri domačih nalogah, večinoma pri matematiki. Imam srečo, da poznam veliko ljudi, ki drugim z veseljem pomagajo.

Ivana Konecky

Sem prostovoljna delavka v moji družini. Moj mož je edino "dekle" svoje mame. Jaz sem drugo. Ker on, kot vsak moški, nima časa za nič drugega, samo delo, delo, TV... grem jaz z njegovo mamo na trg, v nakupovalno središče, ji pomagam pri nakupu čevljev, obleke, kozmetike in vsega, kar ženske potrebujemo. Zelo mi je hvaležna za vse. Povabim jo tudi na kosilo ob nedeljah, ko smo vsi skupaj.

Vem, kaj rada je, pije, katerim sladnicam se ne more upreti. Kadar pridejo k njej na obisk sorodniki, ji vse pripravim, jim strežem... To je moje prostovoljno delo, na katero sem zelo ponosna. Mojih staršev ni več, tudi moževega očeta ne, samo ona je še z nami. Zato vse opravim z veseljem.

Zdenka Maletin Ex Kolman

Ob 27. maju, dnevu prostovoljcev, smo tej temi namenili našo uro slovenščine. Spomnila sem se na sodelovanje naše družine v prostovoljnih akcijah. Pred mnogimi leti so potekale delovne akcije, na katerih so sodelovali mladi z vseh delov nekdanje Jugoslavije. Moj mož je sodeloval na petih. Spominja se jih po dobri družbi, trdem delu za napredek države in številnih prijateljskih odnosih.

Spomladi 2014 so bile pri nas velike poplave. Ko se je voda iz Obrenovca umaknila, so organizirali akcijo, v kateri smo pobelili oziroma poslikali šolo, prebarvali vrata, ograjo in uredili dvorišča, da bi otroci spet lahko obiskovali pouk. Bil je težko, a na koncu

smo bili zelo srečni, ker smo razveselili otroke. Letos pa je moj sin delil pakete našim upokojencem, ki v času covida-19 niso smeli hoditi ven. Bil je vesel, da jim je lahko pomagal. Lepo je, da je cela naša družina sodelovala v različnih akcijah, da smo lahko pomagali in naredili nekaj koristnega.

Vesna Šerban

Leta 1991 je bil ustanovljen psihološki svetovalni Center za preprečevanje samomorov *Srce*. Ustanovila ga je moja mati, ker je hotela pomagati ljudem, ki so preživeli grozote vojne.

V naslednjih 30 letih je skozi center šlo veliko prostovoljcev, predavateljev in ljudi, ki so na različne načine pomagali pri delu svetovalnega centra. Jaz sem eden izmed njih. Pomagal sem pri organizaciji različnih prireditev, seminarjev, urejanja okolice, sprejemanja gostov. Večkrat sem tudi finančno podprl delo svetovalnega centra.

Moje zadnje sodelovanje pri delu *Srca* je bilo decembra lani. Takrat je bila organizirana prodajna razstava slik in fotografij novosadskih umetnikov, ki so darovali svoja dela. S pomočjo mojega prijatelja slikarja Borisa Lukića nam je uspelo zbrati približno trideset slik in fotografij, ki so bile prodane na dražbi. Dražba je potekala v prostorih Kulturnega centra, gostitelj pa je bil tudi moj prijatelj, znani novosadski pevec in igravec Voja Malešev. Zbralo se je približno 700 evrov, ki so jih porabili za stroške svetovalnega centra.

Minuli konec tedna, 6. in 7. junija, je bila na Fruški gori v hotelu NORCEV organizirana letna konferenca. Moja mama je bila kot častna predsednica povabljenka na praznično kosilo, zato smo se odpeljali tja. Vesel sem, ko vidim, da nekaj, kar je nastalo pred skoraj 30 leti, še vedno obstaja in deluje, in vesel sem, ker sem kot prostovoljec tudi sam prispeval k delu in razvoju takšne organizacije. Biti prostovoljec človeka resnično osrečuje!

Zoran Stanković

Ena od dobro znanih prostovoljskih organizacij v Novem Sadu je *Čepom do osmeha* (*Z zamaškom do nasmeha*). Uspešno izvaja zbiranje plastičnih zamaškov, da bi okrepili in zagotovili podporo posameznikom in družinam invalidov. Potrebno je zbrati različne plastične pokrove z različnih embalaž.

Zbrano odpeljejo v reciklažni center, zbrana sredstva uporabijo v človekoljubne namene. Akcija posebej podpira otroke s posebnimi potrebami ali

z motnjami v razvoju, da bi lažje delovali v vsakdanjem življenju in izobraževanju.

Moj nasvet vsem ljudem dobre volje je, da na ta preprost način pomagamo otrokom, ki potrebujejo pomoč. To dejanje ne zahteva veliko časa, pomoč pa je velika.

Milica Cvejić

V Novem Sadu obstaja organizacija *Srce*. V njej prostovoljno sodelujejo ljudje različnih starosti in poklicev. Po telefonu pomagajo vsem, ki imajo osebne, življenjske težave in želijo narediti samomor. Prostovoljci jim nudijo čustveno oporo.

Pomagajo jim uvideti situacijo, v kateri so se znašli. Delajo tudi na področju zaščite in krepitve duševnega zdravja.

Maja Cvejić

Zaradi mnogih stvari v življenju se počutimo osamljeni, žalostni, prestrašeni, nerazumljeni... Včasih pomislimo, da ni izhoda ali da nimamo moči, da bi se soočili s težavo. Ni treba, da ste v tem sami. Pomoč je mogoče bližje, kot si mislimo. Vsak dan od 15.00 do 23.00 se prostovoljci centra *Srce* pogovarjajo z ljudmi, ki so osamljeni, razburjeni, prizadeti, žalostni, obupani...

Center *Srce* je bil ustanovljen leta 1991. na pobudo profesorice novosadske univerze prof. dr. Slobodanke Stanković in prof. dr. Slavice Selaković-Buršić kot Svetovalnica za psihološko pomoč udeležencem vojne.

Čeprav je bilo delo prostovoljcev centra prvotno namenjeno žrtvam vojnim, se je izkazalo, da glede na visoko stopnjo samomorov v Vojvodini psihološko pomoč potrebujejo tudi "navadni" ljudje. Zato svetovalni center spremeni ime v *Srce* – Center za čustveno podporo in preprečevanje samomorov in postane tudi član mreže Befrienders Worldwide, ki se ukvarja s kriznimi intervencijami in preprečevanjem samomorov.

Prostovoljci v centru si prizadevajo ublažiti človeško bedo, osamljenost, obup in depresijo. Prostovoljce v sodelovanju s strokovnjaki vedno podpirajo tudi drugi izkušeni prostovoljci. Osebo, ki kliče, lahko napotijo po pomoč v druge ustanove na področju medicine, socialne in materialne pomoči.

Ljubica Stanković

DRUŽINA KONECKY

Po ogledu virtualne razstave o znamenitih Slovencih v Srbiji so za nalogo izbrali prof. Maksa Pleteršnika (1840-1923), avtorja slovensko-nemškega slovarja, ki se je rodil in umrl v Pišecah. Družina Konecky je nekaj časa bivala v njegovi zidanici, si ogledala njegovo rojstno hišo – muzej, se družila z domačini, David, Kristian, Matej in Ivana so se udeležili tudi lanskega Unescovega tabora na OŠ *Maksa Pleteršnika* Pišce. Tako so bratje po vzoru kolažne razstave o Slovencih v Beogradu izdelali imeniten kolaž o Maksu Pleteršniku. Še eno čudovito darilo za Društvo Pleteršnikova domačija.

Rut Zlobec

KAKO MAJHEN JE SVET

Dva mladeniča sta, kot že številni drugi iz okolice Trsta, odšla v Ljubljano s trebuhom za kruhom. Iskala sta delo. Dobila sta službo v žandarmeriji. Oba sta se poročila, dobila otroke in stanovanje.

Najmlajši sin je dobil očetovo ime, klicali so ga Gracijan, priimek je bil Škrk. Bil je očetov ljubljencek. Srečno otroštvo je uničila vojna 1942 leta.

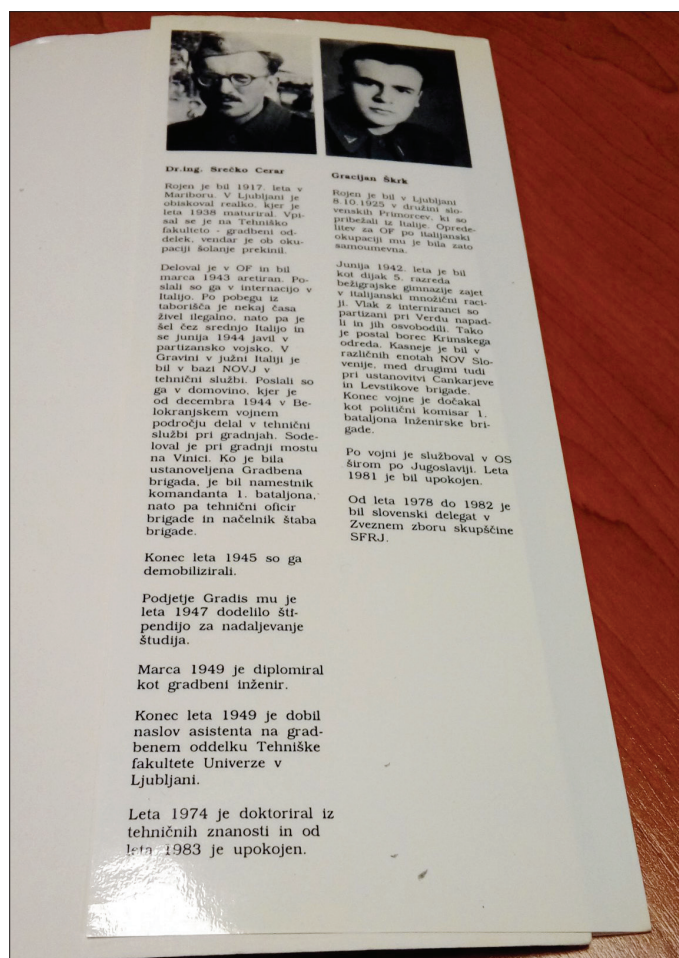
Takoj po vojni si je komunizem razlagal in predstavljal takole: če bi potreboval kolo, bi ga brez vprašanja vzel od sosedu. Mati bi ga vprašala: "Kam pa kam s tujim kolesom?" On je odgovoril: "Mati, to je sedaj vse naše."

Po vojni je služboval v številnih mestih Jugoslavije. Svojo boljšo polovico je našel v Bitoli. Imel je dve hčeri. Prva sem bila jaz, Ljudmila, rojena v Bitoli, druga, Magda, pa v Kičevu. Naslednje mesto, v katerem smo živeli, je bil Niš, potem pa Varaždin in končno Ljubljana.

Očeta pogosto ni bilo doma. Ko bi se vrnil, bi ga s sestro spraševali, kakšno delo opravlja. Vedno sva dobili enak odgovor: "Udarjam pečate".

Ljudmila se je poročila z Novosadčanom in odšla v Novi Sad. Želela je ohraniti svoje znanje slovenščine in začela obiskovati pouk, ki ga organizira Društvo Slovencev Kredarica. Tu je spoznala Rumico – dolgoletno sodelavko Gracijana. Izkazalo se je namreč, da je bila Rumica načelnica Oddelka za ljudsko obrambo v Brežicah. Zadolžena je bila tako za civilne kot tudi za vojaške zadeve.

Gracijana je spoznala kot generala. Svoje delo je opravljala vestno in odgovorno.

Vseeno je imela tremo pred vsakim srečanjem z njim.

Srečanje z Rumico je bilo prisrčno. Spet se je izkazalo, da je ta svet res majhen.

Ljudmila Ivaz

MOJI SPOMINI NA GENERALA ŠKRKA

Dolga leta sem delala na Sekretariatu za ljudsko obrambo v Vojvodini, nato pa v Sloveniji, v Brežicah, kjer sem v nekaj letih postala načelnica vojaškega sektorja. Iskreno povedano, te funkcije nisem bila vesela, ker sem poznala obveznosti in odgovornosti, ki jih je ta funkcija zahtevala.

Rastla sem v vojaški družini in sem že zgodaj delno spoznala odgovornost in težave. Zato sem se bala, če bom kos vsem nalogam, kako me bodo sprejeli, saj sem bila prva ženska na tej funkciji ne le v Sloveniji, ampak tudi v Jugoslaviji. Kmalu sem iz Ljubljane prejela obvestilo, da bo na Občino Brežice prišel general Gracijan Škrk, moj "šef". O generalu sem že prej veliko slišala – samo dobre stvari. Slišala sem, da je strog, zahteven, dosleden. Zahteva disciplino in ne dovoljuje površnega dela.

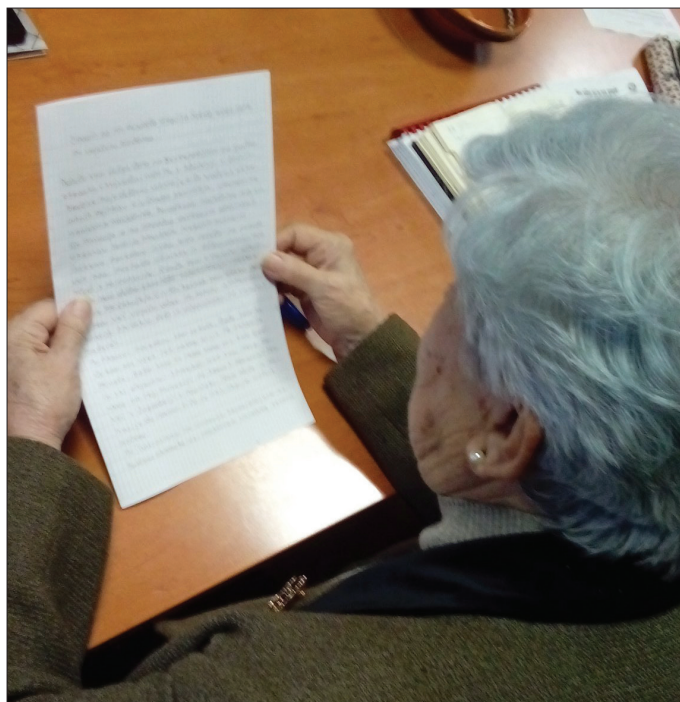
Priznam, da noč pred obiskom nisem mogla spati. Mislila sem na naslednji dan in na srečanje z generalom.

Ko je vstopil v mojo pisarno, visok, vzravn, in me pozdravil, sem takoj ugotovila, da trema ni potrebna. General je že vedel vse o meni, kot da me že dolgo pozna. Takoj sva se začela pogovarjati o delu in obvezah. Dal mi je veliko zelo koristnih nasvetov, ki sem jim kasneje sledila in jih uresničevala.

V času mojega službovanja v Brežicah smo izvedli veliko republiških in zveznih vaj, a nikoli nismo dobili pripomb ali slabih ocen.

Z generalom Škrkom sem se še velikokrat srečala na posvetih, vojaških vajah... Spominjam se ga po blagosti, delavnosti, smislu za delo z ljudmi, očetovski skrbi, ki jo je kazal do mlajših in podrejenih. In tudi po modrosti, ki je izvirala iz njega, in po diplomatskih sposobnostih.

Rumica Topić

DOPOLNILNI POUK SLOVENŠČINE V LETU 2020

Oh, kaj vse smo načrtovali! Zaradi razmer marsičesa nismo uspeli uresničiti, a vseeno smo marsikaj naredili.

Januarja smo nastavili „kompase“ na 500-letnico rojstva reformatorja Adama Bohoriča, na 70. obletnico smrti pisatelja Prežihovega Voranca, 40-letnico smrti pisatelja Leopolda Suhodolčana in 60. obletnico Bralne značke.

Slovenski kulturni praznik smo z najmlajšimi učenci in pisateljico Marijo Lovrič počastili v literarno-likovni delavnici, ki smo jo posvetili zgodbi *Hiša iz gumbov* iz slikanice *Krojaček Hlaček* Leopolda Suhodolčana.

DS Kredarica je tudi v tem letu organizirala ekskurzijo v Slovenijo na informativne dneve za bodoče študente in njihove spremljevalce. Poleg pridobivanja informacij na fakultetah so si udeleženci ogledali tudi gledališko predstavo.

Zaključili smo z zbiranjem otroških in mladinskih knjig v srbsčini za otroke in mladostnike srbskih korenin v Sloveniji in jih predali Društvu za razvijanje prostovoljnega dela Novo mesto.

DS Kredarica je na pobudo člana Zorana Stankovića za starše in mlajše učence pripravila predstavitev glasbenega projekta Branimirja Rosića *Dogodivščine leteče kitare* in jih povabila k sodelovanju.

Tudi pustovali smo. Najmlajši so se našemili v „dobovske kosce“, ki so skupaj z „Dobovskim fašjenkom“ prav letos vpisani v Unescov seznam nesnovne dediščine.

V skupini najstnikov je gostovala psihologinja Aleksandra Rajčetić, mlada članica DS Kredarica, pogovarjali so se o poklicnih željah, učenju, motivaciji...

Zaradi bolniške odsotnosti učiteljice do srede marca ni bilo pouka, potem pa se je sicer nadaljeval, a na daljavo, kar je bil velik izziv. Z učiteljema Tatjano Bukvič in Zoranom Jovičićem smo po zgledu dr. Milene Spremo iz DS Planika Zrenjanin oblikovali spletno stran <http://pouksrbija.simplesite.com/> in objavljali naloge za otroke, najstnike in odrasle. Informacije smo delili tudi po Facebooku <https://www.facebook.com/pouk.rut/>

Zbirnik koristnih povezav smo začeli objavljati na <https://padlet.com/pouksrbija20/afte62wx3mh8>

Nestrpno smo čakali na odzive učencev. Zahvaljujem se vsem mlajšim učencem in njihovim staršem

ter odraslim učencem, ki so pošiljali rešitve nalog, zapise, vtise, risbe...

Posebno nagrado si je s svojo risbo grba Ljubljane za natečaj Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu prislužil David Konecky, ki je prejel tudi zahvalo ministrice za Slovence po svetu in povabilo, da pošlje zvočni pozdrav ob odprtju razstave.

Na fotografskem natečaju Svetovnega slovenskega kongresa je sodeloval Nikola Pernjak in upam, da bo priložnost, da fotografije s spremnim besedilom razstavi tudi v DS Kredarica.

Pouk je bil ves čas preprečen z deli Prežihovega Voranca – z njegovimi besedili, zvočnimi posnetki, vabili k ogledu filmov...

V veliko veselje nam je bilo sodelovanje z mojo matično OŠ *Maksa Pleteršnika* Pišce in prijateljsko OŠ *Jovan Jovanović Zmaj* Pančevo v projektu Noč knjige – mlajši učenci in najstniki so prevajali misli vrstnikov iz Pišec v srbsčino, vrstnikov iz Pančeva pa v slovenščino, nekateri mladi prevajalci so zapisali tudi svoje misli o branju in knjigah.

Dan Evrope smo počastili z ogledom virtualne razstave o Slovencih, ki so pustili svoj pečat v Srbiji. Zahvaljujem se Davidu, Mateju, Kristianu in njihovi mami Ivani Konecky za čudovit kolaž o Maksu Pleteršniku, ki so ga fantje izdelali po zgledu na predsta-

vitve Znamenitih Slovencev v Beogradu. Kolaž že krasi Pleteršnikovo zidanico v Pišecah.

Z različnimi nalogami smo počastili tudi 20. maj, ki ga je OZN razglasil za svetovni dan čebel na pobudo Slovenije (22. maj je rojstni dan slovenskega čebelarja Antona Janše). Kristian Konecky je tudi ob tej priložnosti izdelal odličen kolaž.

S Slovenijo smo živeli tudi v Tednu ljubiteljske kulture. Besednim ustvarjalcem smo posredovali vabilo za sodelovanje na literarnem natečaju Šinkovčevi dnevi – izziv je sprejela gospa Marija Lovrič in prejela 2. nagrado. Čestitamo!

Z velikim veseljem smo 26. maja nadaljevali s poukom v živo.

DS Kredarica je ob 70-letnici smrti Prežihovega Voranca objavilo literarni natečaj *Takrat smo bili otroci, ki smo imeli sonce v očeh* – citat je iz njegove črtice *Tri pisanke*.

Mlajši učenci so reševali naloge Cici Vesele šole in prejeli pohvale.

Pouk smo zaključili s kratko predstavitevjo prevođa slikanice *Galeb* Marije Lovrič, s podelitvijo potrdil o obiskovanju pouka in vabilom za otroke in najstnike, da med počitnicami sodelujejo v slovenskem projektu za promocijo branja Poletavci in Najpoletavci. Predsednik DS Kredarica Đorđe Veselinov je predal zahvalo za Nuško Ogorevc, ravnateljico „moje“, OŠ *Maksa Pleteršnika* Pišce, ki že več let skrbi za sodelovanje s Slovenci po svetu.

Potrdila o obiskovanju pouka (in sodelovanju pri pouku na daljavo) si je prislužilo 29 odraslih, 12 najstnikov in 22 mlajših učencev. Vsi učenci, ki so se udeležili zaključnega srečanja, so od DS Kredarica prejeli slovenski prevod slikanice *Galeb* Marije Lovrič.

Septembra smo 55 odraslih, 23 najstnikov in 13 mlajših učencev razporedili v 4 skupine za odrasle, 2 skupini za najstnike in 2 skupini za predšolske otroke in mlajše osnovnošolce. Pouk poteka ob ponedeljkih od 16.30 do 21. ure, ob petkih od 17. do 21. ure. Ob tem je k pouku vpisanih še 5 mlajših učencev, ki občasno dejavnosti pri in ob pouku spremljajo na daljavo.

Pouk poteka v skladu z učnim načrtom <https://www.zrss.si/sticisce/dopolnilni-pouk/ucni-naclrt/>, cilje uresničujemo s pomočjo učbenikov, ki sta jih izdala Center za slovenščino kot drugi in tuji jezik in ZRSS, veliko gradiva pa pripravimo učitelji sami, saj le tako lahko sledimo aktualnemu dogajanju v Sloveniji na področju umetnosti, kulture, znanosti, športa... S tem popestrimo pouk in učencem omogočamo, da so del slovenskega vsakdana in se na določene teme tudi ustvarjalno odzivajo.

Z različnimi dejavnostmi smo se vključili v Nacionalni mesec skupnega branja. Učencem in krajanom

Pišec smo se pridružili z dejavnostmi ter počastili Pleteršnikov dan, posvečen spominu na življenje in delo Maksa Pleteršnika, avtorja znamenitega slovensko nemškega slovarja (1895), ki je prava zakladnica slovenskega jezika.

Počastili smo tudi dan pismenosti in evropski dan jezikov. Ogledali smo si posnetek spletnega gostovanja slovenskega pisatelja Gorana Vojnoviča v srbski Noči literature. Razveselila sta nas šolski časopis OŠ *Maksa Pleteršnika* Pišce ter literarno-likovno glasilo *Drevo*, ki so ga ustvarili učenci in učiteljica Svetlana Jović z OŠ *Jurija Dalmatina* Krško – oba sta nam obogatila pouk in nam približala življenje otrok v Sloveniji.

Preselili smo se v leto 1920 in spoznavali okoliščine ob koroškem plebiscitu ter razigrano dogajanje ob Novomeški pomladi, ki je odpral vrata slovenski avantgardni umetnosti.

Oktobra je DS Kredarica organizirala in v živo predvajala prireditev *Objemi morje*, na kateri je z ugankami, s petjem, plesom, z recitacijami in s pogovorom sodelovalo 20 učencev – najmlajši, najstniki in gospa Marija Lovrić s slikanico *Galeb*. Nastop so delno ponovili na Mavrici, srečanju mlajših učencev dop. pouka slovenščine iz Srbije v Subotici, ki ga je DS Triglav tokrat izvedlo v kobilarni na Kelebiji, kar je bilo učencem še posebej všeč. Tam smo se z izde-

lavo mandal iz odpadlega listja pridružili mednarodnemu Unesco projektu OŠ Maksa Pleteršnika *Premikamo meje – Vrt življenja*.

Veliko veselja nam je na pobudo člana DS Kredarica Zorana Stankovića in ob podpori predsednika DS Đorđa Veselinova pripravil glasbenik Branimir Rosić s pesmimi za otroke, ki smo jih prevedli v slovenščino. Najmlajši učenci so z navdušenjem sodelovali pri teh glasbenih dejavnostih ob pouku, žal pa jih je v zaključnem delu, pri snemanju zgoščenke, iz različnih razlogov sodelovalo samo pet.

Pet mlajših učencev se je udeležilo projekta *Beremo s Slovenijo* v Rumi, naša tema je bila Pot knjige. Učenci dop. pouka iz Srbije so se udeležili različnih dejavnosti, s katerimi so se spoznavali med seboj, krepili duh povezovanja in sodelovanja, razvijali svojo ustvarjalnost in ljubezen do slovenskega jezika in branja.

Z literarno-likovno delavnico in ogledom posnetka državne proslave smo počastili 31. oktober, dan reformacije, in 1. november, dan spomina na mrtve.

DS Kredarica je tudi v težkih razmerah organiziralo Dneve slovenske kulture. Učenci, od najmlajših do odraslih, so s petjem, plesom, z lastnimi mislimi in predstavitevjo Prežihovega življenja in dela ob slikovnem gradivu popestrili literarni večer, posvečen

spominu na Prežihovega Voranca. Nagrajenci literarnega natečaja *Takrat smo bili otroci, ki smo imeli sonce v očeh* in odrasli učenci so brali odlomke nagrajenih besedil. Posebej pa smo bili veseli, ker sta dva naša mlajša učenca, Anthea Guljaš in David Konecky, za poletno branje prejela priznanje in nagrado iz Slovenije, postala sta Poletavca, poletna bralca. Anthea že drugič. Čestitamo!

Na dnevu odprtih vrat dopolnilnega pouka slovenščine so mlajši učenci ustvarjali ob slovenski ljudski pravljici *Štirje godci* in z izdelki sodelovali na likovnem natečaju Svetovnega slovenskega kongresa. Dneve slovenske kulture smo zaključili s projektom, ki v domovini poteka že 10. leto, s tradicionalnim slovenskim zajtrkom.

Povezali smo se s kolegicami, ki v Sloveniji izvajajo dop. pouk srbskega jezika, in se dogovorili za sodelovanje, ki je steklo decembra – vključili smo se v projekt Maje Anđelković Šeguljev z naslovom *Asociacije – o božičnih običajih v Sloveniji in Srbiji*.

Ob 75. letnici Unesca in mednarodnem dnevu tolerance smo tudi mi bili del mednarodnega Vrta življenja OŠ Maksa Pleteršnika Pišce – vključili smo se v srečanje na daljavo in vsem udeležencem poslali kratek glasbeni pozdrav s slovenskim refrenom pesmi Branimirja Rosića *Štiri strani sveta*.

Ob koncu novembra smo morali spet preiti na pouk na daljavo in gradivo objavljati na spletni strani <http://pouksrbija.simplesite.com/> in na Fb Pouk Rut, učence pa obveščati po skupinah na Viberju.

Na daljavo smo se pridružili Temu veselemu dnevu kulture, sodelovali v projektu Alpske konvencije Brati gore in se odzvali vabilu Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu za sodelovanje v oddaji Silvestrski pozdrav RTV SLO z mislimi o tem, čemu, komu smo v tem težkem letu hvaležni, kaj nas je kljub vsemu razveseljevalo...

Kljub razmeram je DS Kredarica organiziralo obdaritev otrok, ki so ob velikem paketu s sladkarijami prejeli tudi zgoščenko *Dogodivščine leteče kitare* in drobcen zimski dnevnik, v katerega so lahko risali in pisali o svojih počitniških dogodivščinah.

Ob dnevu samostojnosti in enotnosti smo na spletu oblikovali objavo *Slovenija praznuje 30 let*: <https://padlet.com/dompisece/fezgu02vwjrjycqu>

Na dan pred božičem je otroke razveselil Božičkov pozdrav iz Slovenije. Posavski obzornik je namreč organiziral akcijo *#povezujemoposavje* in posnel unikatna voščila, v katerih je Božiček posebej nagovoril, pozdravil ter za učenje slovenščine in ustvarjanje po-

hvalil učence dopolnilnega pouka slovenskega jezika v DS Kredarica.

Spomnimo se, da dop. pouk slovenščine strokovno podpira Zavod Republike Slovenije za šolstvo z gospo Evo Jurman (več: <https://www.zrss.si/sticisce/>), finančno pa slovensko Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport z gospodom Romanom Grudnom. Hvala obema za vso pomoč in podporo.

Ob tej priložnosti se zahvaljujem tudi vse staršem mlajših učencev in najstnikov, predsedniku DS Kredarica Đorđu Veselinovu in Elzi Ajduković za sodelovanje, podporo in pomoč, otrokom za ustvarjalnost in dobro voljo, najstnikom za vztrajnost, odraslim učencem za prijetna srečanja in odzive.

Naše „kompase“ pa že naravnavamo na poudarke v letu 2021: 30. obletnica samostojne Slovenije, Slovenija – evropska gastronomska regija in predsedovanje Slovenije EU. Zagotovo nas čaka še veliko zanimivega.

Veselim se vseh novih sodelovanj, učence in vse ostale, ki imate radi Slovenijo, slovenski jezik, kulturo, tradicijo... vabim k spremljanju objav na <http://pouksrbija.simplesite.com/> in Fb Pouk Rut.

Besedilo: Rut Zlobec

Foto: Rut Zlobec in Dalibor Konecky

IN MEMORIAM
MILENKO MARIĆ

V 84. letu nas je 14. julija 2020 zapustil dolgoletni član DS Kredarica Milenko Marić, oče častnega konzula Republike Slovenije za Vojvodinu in častnega člana DS Kredarica Rajka Marića. Iskreno sožalje družini Marić!

Slava mu!

OKTOBRSKA SREČANJA

Oktober mesec je! Jaz ga vedno rada pričakujem. Takrat grem v Slovenijo in se spet srečam z nekdanjimi sodelavci. Tako se lepo počutim, celo se čutim mlajša kot sem dejansko, ker se vrnem v čase ko smo delali, družili se a tudi reševali posamezne delovne probleme. Živela sem in delala v Sloveniji, mestu Brežice in sem od tam šla v pokoj. Brežice in njegovi prebivalci so ostali del mene in mojega življenja.

Rastla sem v vojaški družini. Nekoč so vojaške osebe pogosto spreminjale mesto bivanja, glede na potrebo službe. Tudi jaz sem menjala mesto bivanja, šolo, šolske tovarišice in to sem težko doživljala. Najbolj dolgo, da sem živela v enem mestu, je bilo v Brežicah in sicer pri najlepših ustvarjalnih letih, od koder sem odšla v pokoj. Tako da Brežice doživljam kot svoje drugo rojstno mesto.

Občina Brežice praznuje občinski praznik oktobra meseca. V svojem programu aktivnosti ob prazniku župan občine poziva upokojence občine. Tako je tudi tega leta gospod župan Molan Ivan povabil upokojence tako kot vsi prejšnji župani. Ta dan župan popolnoma posveča upokojencem. Prvo nas obvešča o vsem prejšnjem v občini. Potem nas odpelje na nekateri objekt, ki je na novo zgrajen, po tem, ko smo mi odšli v pokoj. Povabljeni smo na kosilo v restavracijo. Pred tem župan vedno dogovori fotografa, da nam naredi skupno fotografijo kot spomin na naše srečanje. V času kosila in druženja fotograf izdela fotografije in nam jih razdeli. Druženje in kosilo poteka v zelo veseli atmosferi.

Zelo smo hvaležni županu in občini za to organizacijo, ker ima redko katera občina tako organizacijo. Mi upokojenci smo zelo veseli ko se srečamo in ponovno vidimo. Zraven tega srečanja upokojencev midva s soprogom imava še druga srečanja s našimi prijatelji prejšnjimi in sedanjimi. Družina Gregorja Dujakovića nama je priredila piknik na svojem vikendu v vinogradu Bizeljsko na katerega so povabili veliko prijateljev, s katerimi smo se nekoč družili. Vsi smo bili veseli tega druženja in smo do pozno v noč peli slovenske pesmi. Vsak naju želi pogostiti. Poznata slovenska pevka Nuša Derenda, ki je nekoč bila naša sosedka in zrasla zraven nas, nas tudi povabi k sebi na večerjo, ki jo sama pripravi. Takrat posebno po večeri zapojemo ob glasbi Frenka Nušinega soproga.

Marko in Zlata Zupančič so nas želeli odpeljati u Sevnški grad, ki je zelo lepo obnovljen. Če se znajdeš v Sevnici, se obvezno gre v slaščičarno na torto Melanija. Posebno veselje so mi priredili, ko smo se vračali v Brežice, da so vozili skozi vse vasi na Dolenjski strani občine (občina Brežice se naslanja delno na Štajersko delno na Dolenjsko). Glede na to da je moja služba bila vezana na vse krajevne skupnosti, to me je posebej veselilo, ker dolgo nisem videla teh vasi.

Še veliko takih in drugih srečanj doživljamo, ker vsako leto razen oktobra odidemo tudi spomladi v Slovenijo.

Rumica Topić

IN MEMORIAM
BRANKO TOPIĆ

Rumičina oktobrska srečanja na žalost nikoli več ne bodo enaka. Njenega moža Branka Topića ni več med nami, saj nas je zapustil 20. julija 2020 po težki bolezni covid-19 v 75. letu. Za njim je ostala velika praznina in kot pravi Rumica, je Branko bil ne samo njen mož, ampak tudi njen najboljši prijatelj in njen zvesti sopotnik. Bil je tudi zvesti prijatelj DS Kredarica. Iskreno sožalje družini Topić.

Slava mu!

Društvo se za vsestransko podporo zahvaljuje častnemu predsedniku društva Ivanu Zavrtaniku z družino, družini Veselinov, Kekić, Veriš, Maletin, Ajduković, Juršić-Huzjan, Mariji Lovrić in vsem drugim članom društva, učencem dopolnilnega pouka, pevcem obeh pevskih skupin in članom ansambla, učiteljici Rut Zlobec, Uradu Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, Združenju slovenska izseljenska matica v Sloveniji, Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport ter Zavodu za šolstvo Republike Slovenije, in v Srbiji, Veleposlaništvu Republike Slovenije v Beogradu in častnemu konzulu Republike Slovenije v Vojvodini Rajku Mariću, metropolitu msgr. Stanislavu Hoćevarju, Nacionalnemu svetu slovenske nacionalne manjšine v Srbiji, Pokrajinski Vladi in Pokrajinskemu sekretariatu za izobraževanje, predpise, upravo in nacionalne manjšine – nacionalne skupnosti in Pokrajinskemu sekretariatu za kulturo, javno obveščanje ter odnose z verskimi skupnostmi Izvršnega sveta Avtonomne pokrajine Vojvodine, Mestni upravi Novi Sad, Mestnemu odboru za kulturo, Kulturnemu centru Novi Sad, Židovski občini, Baletni šoli in Glasbeni mladini Novega Sada, Mestni knjižnici Novi Sad in drugim.

Bilten "Kredarica". Izhaja tromesečno. Uredniški odbor: Marija Lovrić - urednica, člani Elza Ajduković, Nevena Belić, Jasmina Veselinov, Nina Stanimirov-Veriš in Đorđe Veselinov. Aleksandar Jovanović – tehnični urednik in priprava za tisk. Tisk: Simbol - Petrovaradin. Naklada: 300 izvodov. Izvod brezplačen. Naslov uredništva: Društvo Slovencev "Kredarica", 21000 Novi Sad, Trg slobode 3. Telefon 021/427-106. E-mail: pisarna@kredarica.org. Rešenjem Sekretariata za informiranje štev.: 105/651-00104/2002-01 od 19. novembra 2002. Bilten "Kredarica" vpisan v Register sredstev informiranja. Izhajanje te številke je omogočil Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu in Pokrajinski sekretariat za izobraževanje, predpise, upravo in nacionalne manjšine – nacionalne skupnosti.

CIP-Katalogizacija u publikaciji
Biblioteka Matice srpske, Novi Sad

061.237 (497.113 Novi Sad)

KREDARICA: bilten Društva Slovencev v Novem Sadu / urednica Marija Lovrić.- Let.1, št.1(marec 2001)-Novi Sad : Društvo Slovencev "Kredarica", 2001 - Ilustr. ; 30 cm - 2001- Ilustr.; 30cm

Tromesečno
COBISS.SR-ID 223277807

ISSN1821-1070